

Jeg behøver ikke her at gøre opmærksom paa, at den danske Delegation dernede, som jo er sammensat saaledes, at hvert af de store Partier paa Rigsdagen kan have sin Repræsentant, ikke i Folkeforbundet repræsenterer Partierne, men repræsenterer Danmark, det vil sige repræsenterer den til enhver Tid siddende Regering. Naturligvis har hver enkelt delegeret Ret til at gøre sine Anskuelser gældende, men saa maa han tale i sit eget Navn. Det sker undertiden, som det skete i Aar, da Dr. Munch talte i den offentlige Forsamling om den almindelige Værnepligt, idet han forelagde den Resolution, som derom var vedtaget i det interparlamentariske Møde i Wien. Det er fuldkommen legitimt, det er fuldstændig, som det skal være, men saa taler man i sit eget Navn. Ellers taler man i sin Regerings Navn, og det er naturligvis det almindelige. Det kan jo nemlig ikke interessere Staterne, hvad den og den enkelte delegerede har for uforgribelig Mening, det, der interesserer, er, hvad Staten, Regeringen, mener. Den danske Delegation arbejder enigt ud fra dette Synspunkt, og under Ledelse af den første delegerede, Kammerherre Herluf Zahle, er Samarbejdet mellem de danske delegerede det bedst mulige. Og naar de saa kan arbejde sammen med de andre skandinaviske delegerede, Norges og Sveriges, og med Hollands og Svejts', saa har disse samlet en Magt og en Vægt, som betyder noget til Trods for Lidenheden. Naturligvis gør Interesséfællesskabet sig gældende paa samme Maade som i Parlamenterne, men Interesserne hæves dér op i et højere Plan, i det Plan, som Indenrigspolitikken efterhaanden ogsaa maa hæves op i, hvis Parlamentarismen ikke skal føre ind i politisk Demoralisation. Om der ikke kunde nævnes andre Resultater af Møderne dernede, vil det være et Resultat dette, at Racerne og Nationerne mødes og udveksler Tanker, lærer at forstaa og respektere hinanden og at forstaa sig selv, baade deres Mangler og deres Værdier. Derfor har det sin store Betydning, at den danske Delegation er sammensat af de forskellige Partier, og af Rigsdagsmænd. Det er en Fare dernede, at der er saa mange Diplomater fra de andre Stater, især fra de ekstraeuropæiske Stater. Det, det kommer an paa, er, at det bliver dem, som deltager i den hjemlige Politik,

der er med dernede, saaledes at Diplomaterne ikke bliver de afgørende paa alle Omraader. Diplomaterne kan ikke undværes dernede, men de kan blive for mange i Tal. I den Henseende har den interparlamentariske Unions Møder for saa vidt den Fordel, at dér er det kun Parlamentarikere, der kommer sammen, og jeg begriber ikke det Udfald, det ærede Medlem Hr. Sundbo kom med i Gaar mod den interparlamentariske Unions danske Afdeling, fordi den har sit eget Værelse her i Rigsdagen, og som ikke tænkte paa andet end Middage og Udflugter og derfor helst skulde have deres Møder paa en Restaurant. Det er ganske ejendommeligt, at det ærede Medlem er selv Medlem af den Union. Alle danske Rigsdagsmænd er Medlemmer af den undtagen det ærede Medlem Hr. Schmidt og det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Mariager), og det er jo saadan, at i alle civiliserede Stater er der i Rigsdagen en interparlamentarisk Gruppe, som er udgaaet af Rigsdagen, hører til Rigsdagen. Hvis de ikke skulde have Ret til at have et Rum her, saa gad jeg vide, hvem der da skulde have Ret dertil. Hvad det angaar, at det hele skulde dreje sig om det, det ærede Medlem sagde, vil jeg bede det socialdemokratiske Parti om at sende det ærede Medlem Hr. Sundbo med, næste Gang der holdes et saadant Møde. Saa kunde det være, han fik et andet Syn paa det.

Jeg skal tillade mig i al Korthed at give nogle enkelte Meddelelser fra, hvad jeg kalder Nedrustningskommissionen — den 3die Kommission. Det er Nedrustning, det gælder, ikke Afrustning; Afrustning i Betydning af Afvæbning er der slet ikke Tale om dernede. Derfor er det meget uheldigt, at man herhjemme benytter Ordet Afrustning, thi det er ikke det, vi mener, vi mener Nedrustning, Rustning nedefter for tilsidst at naa Afrustningen som Maalet. Paa den første Delegeretforsamling, i 1920, nedsatte man en midlertidig blandet Kommission — blandet, det vil sige bestaaende baade af Militære og civile. Denne midlertidige blandede Kommission skulde staa ved Siden af den i Pagtens Artikkel 9 bestemte Kommission, som er permanent og bestaar af lutter Militære, der skal være Raadgivere for Forbundsraadet. Man vilde have en Kommission, der ogsaa skulde